

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.630/2025/6.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd1 Ügyvédi Iroda – ügyvéd1 ügyvéd

ügyvéd1 címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 Ügyvédi Iroda – ügyvéd2 ügyvéd

ügyvéd2 címe

A per tárgya: közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 5.G.40.340/2024/14.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 118.000 (száztizennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a keresetében az alperes bizottság1a 2023. december 18. napján kelt határozat1 számú határozatra is kiterjedően a közgyűlés 2024. január 24. napján meghozott határozat2 számú, a felperest kizáró határozata hatályon kívül helyezését kérte a határozatnak Alapszabályba, jogszabályba ütközése miatt a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35-37. §-ára alapítottnan.

[2] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a fegyelmi eljárás lefolytatása és az ott meghozott első- és másodfokú fegyelmi határozat az Alapszabálynak, egyéb belső szabályzatnak és a jogszabályoknak megfelelt.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, fizessen meg az alperesnek 600.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint a felperes az alperes tagja, korábban vadászmesterként működött és az bizottság2 tagja is volt, mely utóbbi tisztségeiből már korábbi határozatával az alperes közgyűlése visszahívta, mely határozatot keresettel nem támadott. Az alperes elnöke 2023. november 20-án kelt határozatával fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben, mely fegyelmi eljárásban a bizottság1 2023. december 18. napján fegyelmi tárgyalást tartott és azon meghozta a határozat1 számú fegyelmi határozatot, amelyben a felperest kizárták az egyesület tagjai sorából és az eljárás idejére a vadászati jogát is felfüggesztették. Fellebbezés folytán az alperes közgyűlése 2024. január 24-én határozat2 számú határozattal az elsőfokú fegyelmi határozatot helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:35. §, 3:37. §, 3:17. §, 3:71-73. §-ai, az Alapszabály III. fejezet 18. pontja, a szabályzat II. fejezet 3. § 1. és 2. pontja felhívásával rámutatott arra, hogy az elnök fegyelmi eljárást elrendelő határozatának átvételétől, 2023. december 7-től a felperes tudomásul bír arról, hogy milyen cselekményeket rónak a terhére. A tárgyalás napjáig megfelelő idő állt rendelkezésére a védekezése írásbeli kifejtésére, illetve arra, hogy a fegyelmi tárgyaláson megjelenjen és ott szóban előadást tegyen. A felperes a tárgyalást megelőző napon (vasárnap) postai úton nyilatkozatot adott fel, leírta, hogy a megjelenésére nincs is szüksége. Ezt a levelet annak tudatában adta postára, hogy

az a fegyelmi tárgyalásig a bizottsághoz nem érkezik meg, így tisztában kellett lennie, hogy az általa előadottakat nem fogják a másnapi tárgyaláson figyelembe venni. E magatartását az elsőfokú bíróság szándékosnak minősítette, amellyel olyan helyzetet kívánt teremteni, ha esetleg számára kedvezőtlen fegyelmi büntetést kap, később az eljárás szabálytalanságára hivatkozhat. A másodfokú fegyelmi eljárást megindító fellebbezés érdemi előadást nem tartalmazott, nem jelölte meg, milyen tényállások igazolására kéri a tanúk meghallgatását. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat részletes tényállást és indokolást tartalmaz, tartalmilag, formailag megfelel a fegyelmi határozatokkal szemben támasztott követelményeknek. A másodfokú tárgyaláson a közgyűlési jegyzőkönyvben rögzítésre került az elsőfokú határozat annak indokaival együtt és az ezt követően tartott szavazáson hagyta helyben az elsőfokú fegyelmi határozatot a közgyűlés. A jegyzőkönyvben az is szerepel, hogy miért mellőzték a tanúbizonyítást. A felperes vadászati jogának felfüggesztését a szabályzat 12. § (3) bekezdése alapján nem tartotta jogszerűtlennek az elsőfokú bíróság. A közgyűlés összehívása kérdésében rámutatott, hogy az nem a Ptk. szerinti szabályok szerint került összehívásra és megtartásra, figyelemmel arra is, hogy az Alapszabály 18. pontja és a Ptk. 3:72. § (1) bekezdésében írt határidők egymástól eltérnek. Utalt a Nagykommentárra, a rendelkezés diszpozitív jellegére és arra, hogy önmagában a nyolc napos határidő alkalmazása a meghívó kiküldésekor nem volt jogszabálysértő, figyelemmel a szabályzat 24. § (4) bekezdésére is. A meghívó napirendjét kellően pontosnak, alkalmasnak tartotta arra, hogy a szavazásra jogosultak felkészülhessenek, álláspontjukat kialakíthassák a határozathozattal megelőzően. A meghívó tartalmazta a figyelmeztetést a megismételt közgyűlésre. Az Alapszabály 18. §-a a Ptk. 3:73. § (3) bekezdésben rögzített időtartammal ellentétben áll, azonban megfelel az alperes gyakorlatának és a felperest nem is akadályozta jogainak gyakorlásában, hiszen a közgyűlésen részt vett, nyilatkozatot tett. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy jelen pernek nem célja a fegyelmi eljárásban elmulasztott bizonyítás lefolytatása, az ott hozott döntés alapjául szolgáló bizonyítékok másként történő mérlegelése, a kiszabott fegyelmi büntetés megváltoztatása. A bejelentett tanúk meghallgatását ezért mellőzte, az iratok alapján eldönthető volt a jelen per. A fegyelmi vétség megítélése során a bizottság mérlegelését nem tartotta okszerűtlennek, iratellenesnek, amelyen túlmenően a bíróságnak a megállapított tényállás megváltoztatására törvényi lehetősége nem volt, a kiszabott büntetés súlyossága az egyesületi autonómiába tartozó kérdés. Alaki és anyagi szabálysértések többségében nem valósultak meg, illetőleg nem voltak olyan súlyosak, ami indokolta volna a határozat hatályon kívül helyezését, ezért a keresetet elutasította.

[4] A felperes fellebbezésében a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására, a kereset érdemi tárgyalására utasítását kérte. Az elsőfokú ítéletet mind a rendelkező részében, mind az indokolásában megalapozatlannak, az Alaptörvénnyel, a régi Pp. 2. § (1) bekezdése alapján kialakult konzekvens bírói gyakorlattal ellentétesnek tartotta. Előadást tett arra vonatkozóan, hogy az alperesnél hatalomátvételhez kapcsolódó leszámolási eljárás zajlik. Álláspontja szerint az eljárás lényeges szabályainak megsértése azért áll fenn, mert az elsőfokú bíróság a kereset érdemi vizsgálatát, a felek előadásai, a hivatkozott és becsatolt bizonyítékok vizsgálatát és mindezek mérlegelését elmulasztotta. Ennélfogva az ítélet megváltoztatását nem is kérheti, mivel érdemben nem tárgyalta az elsőfokú bíróság és nem hozott ítéletet, így nincs mire vonatkozóan megváltoztatást kérni. A rendelkező rész pedig önmagában nem alkalmas a megváltoztatásra. Álláspontja szerint az ítélet sérti a Ptk. 3:35. § rendelkezéseit, amelyek semmilyen korlátozást, tiltást nem tartalmaznak a keresetösségi joggal rendelkező felperes kereseti

kérelmének megfelelő érdemi tárgyalására. A Pp. 2. § (2) bekezdése és a 3. §-a felhívásán túlmenően rámutatott, hogy az ítélet indokolásában felhozott eljárási indokok is ellentétesek a csatolt okirattal. Ezeket tételesen cáfolta. Hivatkozott még a Pp. 263. § (2) bekezdésére, a 266. § (1)-(4) bekezdésére. Előadást tett arra vonatkozóan is, hogy a fegyelmi eljárásban sem elsőfokon, sem a közgyűlésen nem gyakorolták az Alapszabály, a szabályzat által biztosított lehetőségeket a felperes részére, méltányosság nélkül, jogszabályellenesen mellőzték másodfokon a meghallgatását, nyilatkozatának vizsgálatát. Utalt az alperes szabályzatának rendelkezéseire, illetőleg arra, hogy a törvényszék a keresetet befogadta, a perfelvételi tárgyalásokat megtartotta, azonban a bizonyítási indítványok elutasításával minden további eljárási cselekmény nélkül a felperesi keresetet elutasította. Egyértelműnek tartotta, hogy a felhívott eljárási szabálysértés a per érdemére és érdemi eldöntésre kihatott. A másodfokú eljárásban ezek pótlása nem indokolt és nem is lehetséges. A fellebbezéssel támadott ítélet indokolásával kapcsolatban kiemelte az általa egyértelműnek és lényegesnek tartott tényeket az első- és másodfokú fegyelmi eljárással kapcsolatban. Rámutatott arra, hogy az alperesi törvényes képviselő a jelen per tárgyalásán nem emlékezett, illetőleg tévesen emlékezett, hogy ki volt a bizottság1 elnöke. Fenntartotta, hogy a Ptk. 3:72. § (1) bekezdésének, 3:76. § (3) bekezdésének egymásra is tekintettel érvényesülnie kellett volna a fegyelmi eljárásban. A törvényszék ítéletének indokolásának [32] és [33] bekezdését megalapozatlannak tartotta.

[5] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Vitatta a felperes fellebbezési előadásait. Álláspontja szerint az eljárás szabályszerűen lett lefolytatva, a felperes számára minden lehetőség megvolt arra, hogy a vádakkal szemben védekezzen, jogait gyakorolja. Utalt a szervezet belső autonómiájára, az e körben kialakított, Alapszabályban is rögzített gyakorlatra, továbbá a felperes munkaügyi perében hozott jogerős ítéletre. Előadást tett arra, hogy miért nem a szervezet székhelyén volt megtartva az ülés, illetőleg, hogy a felperes maga sem volt hajlandó megjelenni az elsőfokú fegyelmi tárgyaláson. Kiemelte, hogy a fegyelmi eljárások során hozott határozatok tartalmi, érdemi felülvizsgálata nem joga a bíróságnak. Okiratokkal szemben nem történt bizonyítás, az elsőfokú eljárásban a felperesnek módja lett volna részt vennie a fegyelmi tárgyaláson, a közgyűlésen a felperes jelen volt, de nem akart nyilatkozatot tenni. Az eljárásának szabályszerűtlensége így nem bizonyított.

[6] A felperes az észrevételében a kiegészített fellebbezését változatlanul fenntartotta. Vitatta, illetőleg nem értett egyet az alperesi állásponttal, amelyet részletesen kifejtett. Egyebekben hivatkozott a közgyűlési meghívó tartalmával és a közgyűlési meghívó elküldése és a közgyűlés napja közötti időköz vonatkozásában a Kúria Pfv.20.080/2023/7. és Pfv.VII.20.848/2020/7. számú döntésében írtakra, amelyeket irányadónak tekintett. Egyebekben utalt a csatolt bizonyítékokra.

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel. A fellebbezése a Pp. 381. §-án alapult, és kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti határozott fellebbezési kérelmet tartalmazott. A Pp. 371. § (1) bekezdés b), c) pontja alapján,

figyelemmel a (2) bekezdésben írtakra is a fellebbezési kérelem a fellebbező által megjelölt fellebbezési kérelem. A Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a felülbírálati jogkört a fellebbezési kérelem korlátai között gyakorolja. Ebből következően az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül a felülbírálati jogkör az ügy érdemi eldöntésére nem terjedhetett ki. A másodfokú bíróság csak azt vizsgálhatta, hogy a megjelölt ok megalapozza-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. A megjelölt okok közül is csak az eljárási okok voltak vizsgálhatók, az anyagi jogi jogszabálysértések azonban nem.

[9] A Ptk. 3:35. §-a alapján indított perben az elsőfokú bíróság a kereset tárgyában érdemi döntést hozott, nevezetesen a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság perfelvételi tárgyalást tartott, majd annak lezárását követően az érdemi tárgyalás eredményeként meghozta a kereset érdemét érintően az ítéletét. Az kereset és így a peres eljárás tárgya az alperes szervei által a felperessel szembeni fegyelmi eljárásban meghozott első- és másodfokú határozat jogszabályba, alapszabályba ütközése, amelyek eredményeként az alperes kizárta tagjai közül a felperest. Ebből következően a Pp. 263. § (2) bekezdés alkalmazása fel sem merülhetett. Az alperes által lefolytatott fegyelmi eljárás jogszabályba és alapszabályba ütközésének a kereseti kérelem korlátai közötti vizsgálata a per érdemére, az anyagi jogi felülbírálat körébe tartozik.

[10] Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta. A bizonyítékok mérlegelése, a mérlegelés okszerűtlensége, az anyagi jogi felülbírálat körébe tartozik. A bizonyítékok mérlegelését támadó fellebbezés az ítélet érdemét támadja. Tehát nem olyan eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére adhatna alapot.

[11] A Pp. 266. §-ának megsértését is állította a fellebbezés. A Pp. 266. §-a ténymegállapításra vonatkozó rendelkezések tartalmaz. A ténymegállapítás szintén anyagi jogi kérdés, az anyagi jogi felülbírálat körébe tartozik. Így az ítélet megalapozatlansága az anyagi jogi felülbírálat keretében bírálható el.

[12] A fegyelmi eljárás lefolytatása nem a peres eljárás része, a bírósági peres eljárás nem a fegyelmi eljárás megismétlése, illetve folytatása. A fegyelmi eljárás tekintetében a fellebbezésben megfogalmazottak nem adnak alapot olyan, a peres eljárás szabályai megsértésének megállapítására, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére adna alapot.

[13] Az Pp. 381. § alkalmazása a peres eljárás lényeges eljárási szabályának megsértésén alapulhat. A megjelölt anyagi jogi jogszabálysértések érdemben nem voltak vizsgálhatók a fellebbezési kérelemre tekintettel. Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelemre figyelemmel – az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem nélkül – a másodfokú bíróságnak nem volt eljárásjogi lehetősége az anyagi jogi felülbírálatra, az ügy érdemi eldöntésére.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelem korlátai között gyakorolva eljárási szabálysértés hiányában, az elsőfokú ítéletet nem helyezhette hatályon kívül és így a kifejtettek értelmében a Pp. 382. § alapján – az ügy érdemét nem érintve – az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[15] A fellebbezés nem volt alapos, az alperes a jelen fellebbezési eljárásra a költségét felszámította. A Fővárosi Ítéltábla a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. §-a alapján a felszámított 118.000 forint ügyvédi díjat elfogadta és ennek megfelelően a Pp. 82. §-a, 83. § (1) bekezdése alapján a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

Budapest, 2026. március 10.

Dr. Molnár Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Szentpáli Judit s.k.
bíró